

Dallas Committee on Foreign Relations

DALLAS COMMITTEE ON FOREIGN RELATIONS
PROGRAM

Wednesday, October 25, 2006

WELCOMING REMARKS BY AMANDA SCHNETZER

Good afternoon. My name is Amanda Schnetzer, and I am executive director of the Dallas Committee on Foreign Relations.

It is my pleasure to welcome all of you—members of the Dallas Committee, distinguished guests, and our honored speaker, **Dr. Manouchehr Ganji** to today's program.

Founded in 1987, the Dallas Committee on Foreign Relations is a membership organization of senior leaders in business, government, and academia who share an active commitment to Dallas's engagement in international affairs.

For almost twenty years the Dallas Committee has provided a unique forum for its members to hear speeches and engage in thoughtful discussion with leading international voices.

Today, we are proud to host this special and timely program featuring Dr. Manouchehr Ganji, who has devoted more than 40 years of his life to the cause of human rights and fundamental freedoms around the world and—since the Revolution of 1979—for his native country of Iran.

At this time, it is my pleasure to invite to the podium the Honorable Robert W. Jordan, who will offer a more fitting introduction of our speaker.

As most of you know, Bob Jordan is a senior partner at the law firm of Baker Botts. He also serves as president of the Dallas Committee on Foreign Relations, where he has given generously of his time and talents to the work of the organization for the past two years. For that we count ourselves lucky and are sincerely grateful.

From October 2001 to October 2003, Bob Jordan faithfully served his country as U.S. Ambassador to Saudi Arabia. He took charge of his Mission at the U.S. Embassy in Riyadh in the wake of the September 11 terrorist attacks that radically affected U.S.-Saudi relations.

As ambassador, Bob Jordan worked closely with senior Saudi and American leaders to enlist support for removing the Taliban from Afghanistan, liberating the Iraqi people, and

Dallas Committee on Foreign Relations

promoting the Middle East peace process. He also worked closely with President Bush and Secretary of State Colin Powell in matters such as the historic presidential summit meetings in Crawford, Texas, and Sharm El Sheikh, Egypt.

Owing to his leadership and public service during one of the most critical periods of our nation's history—and knowing his deep and abiding commitment to the principles of freedom rooted in our nation's founding—I can think of no better person to introduce our special guest and distinguished speaker today.

Bob, will you please come to the podium?

Introduction of Dr. Manouchehr Ganji
The Honorable Robert W. Jordan
Dallas Committee on Foreign Relations
October 25, 2006

Like Amanda, I want to thank everyone for taking the time to be with us today for this important program.

I also would like to take a moment to acknowledge some of the distinguished members of our audience:

- § **Admiral Thomas Hayward**, Former Chief of U.S. Naval Operations and Member of the Joint Chiefs of Staff
- § **Mr. Herbert Hunt** of the PetroHunt Group
- § **Ms. Jan Hart Black**, President of the Greater Dallas Chamber of Commerce
- § **Dr. Reid Lyon**, Former Education Advisor to the White House

We are delighted that you could join us.

I would like to extend a very special welcome to the members of Dr. Ganji's family who are with us today, including his lovely daughter-in-law **Azi** as well as his son—and my close friend and colleague—**Darab Ganji**.

Dallas Committee on Foreign Relations

It is my distinct pleasure today to introduce **Dr. Manouchehr Ganji, secretary general of the Organization for Human Rights and Fundamental Freedoms for Iran and author of *Defying The Iranian Revolution*.**

To introduce Dr. Ganji, I would like to begin with a quotation from another distinguished voice of freedom of our time: former Czech president Vaclav Havel. As he wrote back in 1999:

I have often asked myself why human beings have any rights at all. I always come to the conclusion that human rights, human freedoms, and human dignity have their deepest roots somewhere outside the perceptible world. These values are as powerful as they are because, under certain circumstances, people accept them without compulsion and are willing to die for them.

For more than 27 years, Dr. Manoucher Ganji has risked his life in the service of human rights, human freedoms, and human dignity for his native Iran. He has survived several known attempts on his life by the mullah regime and stands before us today as a beacon of hope for those in Iran and other countries around the globe who struggle for the most basic of political rights and civil liberties.

Dr. Manoucher Ganji was serving as Minister of Education under the Shah when the regime fell in the Revolution of 1979. Since escaping six months later, Dr. Ganji has devoted most of his life to the liberation of Iran as founder and leader of the Flag of Freedom Organization of Iran and the Organization for Human Rights and Fundamental Freedoms for Iran.

Educated in Europe and the United States in international law, Dr. Ganji became the United Nations' first Special Rapporteur on the question of Apartheid and Racial Discrimination in South Africa. After returning to Tehran in the mid 1960s, he became Dean of the Faculty of Law and Political Science of Tehran University and later Minister of Education under the Shah.

Two weeks prior to the 1979 Revolution, Dr. Ganji's wife and children abruptly left Iran and moved to the United States. Although the Khomeini regime announced that he had been executed, Dr. Ganji in fact escaped on foot via Turkey.

Now residing in Washington, DC, Dr. Ganji works tirelessly to bring global attention to the systematic violations of human rights in Iran. He has especially worked to orchestrate a campaign of political defiance by advocating a non-violent, civil disobedience movement against the regime.

A prolific writer in English, Farsi, and French, Dr. Ganji's most recent book—and the subject of today's program—is *Defying the Iranian Revolution: From a Minister to the Shah to a Leader of Resistance*.

Published by Praeger in 2003, *Defying the Iranian Revolution* examines:

- § How the 1979 revolution was consummated
- § What it has meant to Iranians and the rest of the world
- § And how the democratic opposition has made steady progress over the years.

In the book, Dr. Ganji also presents a powerful indictment of the country's mullah regime as a supporter of militant Islam, international terrorism, and hatred of the United States.

Here to share his insights with us, in his own words, is Dr. Manouchehr Ganji.

Please join me in giving him a very warm Dallas welcome.

ÚkpM Mpfb EDÜV í Ìµ - vBN ÓWÜE pèZBÜ× pOÆK í ¾×
 U ÓK éOÏØÆ éVodh - FÜp
 2006 pGÖÆC 5

ÚÇBÍ Ì× æpDVC ÚBÜÆC. ÚÜÇÌ× pÇ; N Ûè× é×Dpf Ýæ ok DØZ PÆpz qC "orÜz CI O×A" ÜÜh ÚBZ ÜÇ Ý×
 ; ÜæØÜ í ¾×× Æ éwÍV ok p'Íd PÍÆi z I ÜZ
 . ÄpOj × kDov B©µ p DÇæ×C í ñæok êppÏÜ MDÏÏØµ ÄFV æI O×p¾kOßÏÇ U D×BN Í ÇpÌ×kC -
 . "PÜÇ ppÜ" æpÉ qC PÜÇ MpfpÇ éDÄÄ -
 . U ÓK í ÜÉoqDF , ØW× × Ìño ÄÖF ModÇ ÜDV ÜÜh -
 . I Ìv gDÆ ÄFV í ÈÜÇp¾oPÜj × ÚBÍ Í æo pOÆK -
 p oDÇØÇ í WÜE Eæok éDÄÄ oB©d . I æok oB©d D× ÜÜ× ok oI ÄÏÏµ ÜÜÜØèÌ× Ýæ éÆ ÜÏÏæzBh D×
 . ÜèBÈÌ× I ×A y Bh rÏÜ æo ÜÜh ÜDzpwØÇ p KBh È ækrÜ Pvpk
 êQf í vlvC êDèèkQa p pi F ÄBÄd ÜÜ×qDv ÐÆ pÏK í WÜE pèZBÜ× pOÆK éÆ Pvc Ý× oDi O¾C T µDF
 . ÜæØÜ í ¾×× DØZ oB©d éF æ " ÜÜæC EÖÄÜC ÜI ÌGÍ - æqoDÇ× éF " EDOÆ æI ÜwèBÜ p ÜÜæC
 ok éÆ ÜÜÇÌ× æzC È Z ÄFV oBèØV × Ìño "Í pDÇ" EDOÆ qC í GÍ®× éF í WÜE pèZBÜ× pOÆK í ¾×× êQf
 : I wèBÜÌ× KBh EDOÆ
 , pi F ÄBÄd éÆ ÖI Ìvpi× éWÏÜÜ Ýæ éF I . F p ? I zDF êpi F ÄBÄd I æF ÇZ ÖI ÌvpiKÌ× ÖkBh qC HÍ°C

Dallas Committee on Foreign Relations

ÚA ok D× éÆ í ríTík qC Uodh éÆ I Úzqoc pJ p ÁTØµ í ríDç éj èo ètoCk DeDwC ABÁd ef ÖpOdc p èkCqA p'`Dd DeDwC í ©æpz Pen ok éÆ I Uokobhpf í NoI Á ÚDÚZ qC Dezqoc Ýæ. Pvc ÚTÚÇT× í ÈI Uq .I Úçk ÚDV ÚA æto ok I UBi T× p ABÁd èoCpÁpf èCpf Ç DV ÝohCl Úæp-Di × ef DF í WUE pèZBÚ× pOÆk éÆ Pvc Í Dv 27 qC Ç TF í OwèopN Ð×Cµ - vBN Ép× p®h qC oDF ÝèI ÚZ PC. I ÚÇT× y ÒN Ç Ú-p ok í DwC ½pz ok Ökp× í ×DØN èCpf p y oBi Æ ok èkCqA èCpf I T×CqC í T. j × ÚBZ PC qp×C. Pvc æCpf oI F ÚDv ÚDV .I zDGT× I ÚÇT× y ÒN í µDØVCP í vlvC èDeèkCqA èCpf éÆ ÚDeV ÁTØi × «DÁO . PvbTJ `BÁp ef 1979 EÓÁOC éÆ í D×q DN kBF y obpj p y qB×A pèqþ æz ÚCok ok í WUE pèZBÚ× èCpf í vlvC èDeèkCqA p pi F ABÁd p í DèpDÆ Ç 3ok èDeD×qDv ÐTÇj NDF EÓÁOC qC × J æD Ç z .Pvc ækBØU y oBi Æ èkCqA ÁÁp to kBh í ÈI Uq ÚCpèC ÐI× ÚD×qDv pÉzoGrÉ ÚCØU· F × Kv p ÐT×eN ÐIØIC ÝTF ABÁd èozo ok DÇèp×C p Dpoc ok í WUE pOÆk ÚCpèC ef 1960 - vCok .I zJ fBÚV èDÁèp¾C ok pi F ABÁd pØow× p Ç dD¾ª ÁO í vopF í Bøw× oDÆ ef y obpj p y qB×A pèqþ × Kú p ÚCpèN æDÈj Úk ABÁd æl Çj Úk Pvdèo èDeØv ok p Pi EqDF .I z T B»j × ækBØU ÖÖµc èI USha Úèso éZpÉC PC p I OI ×A DÇèp×C ef Ç ÚC Úq¾p p wØç 1979 EÓÁOC qC ÐGA èOzç Pk .krèpÉF èTÆPN qp× Áèp- qC ækDITJ PwØBN Pvc æl z ÚC µC kBF a ÁO ef to DÍk évBN DN I ÚÇT× y ÒN èpèN DÚ í Éowh ob- ef p I ÚÇT× í ÈI Uq ÝOÉÚZp ok PC ÚBÚÆC èDç í ÈÚçDØç DN I ÚÇT× y ÒN PC. I æØU HÍV ÚCpèC ok í vlvC èDeèkCqA p pi F ABÁd pØow× p Ç dD¾ª .kolnÈ CpvC kob× ef to ÚCpèC ok í OI × èDç í D×p¾U èCpf ÖqÓ PC EDOÆ Ýèpha èDç èozBØ. í vop¾p í wTÉOC, èBwØp¾ èDeDf q ef - ÝwN DF ÐFDÁ Pvc í rC æl ÚwèBØ D× qp×C è×DpF `B`B× P×pDÁ× èpGço DN æz Molqþ qC" ÚCpèC EÓÁOC ÚI TGI- æqoD× ef " ÚCØUµ Pen ,I zDGT× :kBi T× æozC pèq kob× ef EDOÆ ÝèC ok .1979 EÓÁOC í ÈOBÉZ - .Dçobj Æ pèlv p ÚCpèC Ökp× pf 1979 EÓÁOC MqTIRN - .EÓÁOC qC I · F èDeDv í - ok ÝTj DÍ × È TNDç×k èDç P¾pi Tj - ÚDØØÍw× qC PæØd ok èI USha Úèso ÝozC Pvk qC í æ æl ÚUÆ , DÁ ÐèOk í WUE pOÆK EDOÆ ÝèC ok .I ÚÇT× í ètoC to DÇèp×C æl eO× MÓDèC qC oDv rC p ÐIØIC ÝTF PwèopN , pol ÚN DÚZA ÚDj Nèp² ODF pOj TF to D× kBh ÚDÚi v DF p ækoPA Áèp; N ÚÇT× Ç çBh í WUE pèZBÚ× pOÆk qC .I UæØØ

Dallas Committee on Foreign Relations
Iran and Iranians deserve to be Free

By: Dr. Manouchehr Ganji
October 25, 2006

Dallas Committee on Foreign Relations

Thank you Mr. Ambassador.

First of all let me say how happy I am to be here in Dallas amongst you. Ambassador Jordan, thank you for that very kind introduction and for organizing this distinguished gathering. I would also like to take this opportunity and commend you for your service as Ambassador of the United States to the Kingdom of Saudi Arabia during very challenging times – a position which you performed with high honor. I would also like to thank the Dallas Committee on Foreign Relations and its Executive Director Mrs. Amanda Schnetzer for her kind words and all her efforts in organizing this event.

Ladies and Gentlemen, Friends,

It is a great pleasure to be with you in Dallas today to discuss the timely issue of the freedom movement in Iran which my book, *Defying the Iranian Revolution* is mostly devoted to.

My family and I have a great affinity towards this city and its people. We lived here for many years and have many wonderful friends in this hospitable state – many of whom are here today. My wife has been put to rest in Dallas. My son, Darab and daughter-in-law Azi and their family, whom many of you know, currently live in Dallas. It is indeed a pleasure to be home amongst all of you here today.

Over ten years ago at a very balanced conference on Iran, organized here in Dallas by the Petro-Hunt Group and the Southern Methodist University's Institute for the Study of Earth and Man, in a speech titled *Iran's Future: Impacts on the US and the West*, I outlined two possible scenarios for the future of Iran. Unfortunately, in the ensuing ten years, due to the deceitful nature of the ruling clerics – or mullahs – and the lack of a concerted and effective policy on Iran by the United States and other Western democracies, the grim scenario has been playing out.

As we are harshly reminded everyday by the ever increasing Iranian regime inspired and supported insurgency and bombings in Iraq, and increased violence in Afghanistan, today militant Islamic fundamentalism constitutes the biggest danger to world peace and security. The Islamic Republic of Iran is the birthplace and backbone of radical militant Islamic fundamentalist ideology. Since inception in 1979, it has served as a fertile breeding ground for belligerent fanatical Islam. Iran under the ruling clerics has broken practically every rule of civilized international conduct and has been the primary instigator of terrorism and mischief around the world.

Ironically this is taking place in a country that has very deep-rooted and strong humanitarian traditions. In fact, as I describe in my last three books, *Defying the Iranian Revolution*, *The Hidden Fire* and *Etre Persan*, the Islamic Republic is a temporary aberration in

Dallas Committee on Foreign Relations

Iran's long humanitarian culture and civilization that has given birth to many great philosophers and poets such as Molana, Saadi, Hafez, Khayam and Avi Sina. I have no doubt that my compatriots, who are risking their lives on a daily basis in defying this notorious regime, will enter tomorrow's bright new era determined to preserve their rich cultural heritage and take long strides to catch-up with the modern world.

Today, however, Iranians live under a dictatorship, pure and simple. All three branches of the government are offshoots of the Supreme-Religious Leader who holds office for life and whose only competence to rule is based on the absurd fallacy that he has been anointed by God. Free speech, freedom of association and the right to organize are non-existent. There is no free press, no open and organized civil society or free political parties. Radio and television are government owned and controlled. Elections are nothing but a sham – controlled by the establishment under the ultimate direction of the so called Supreme Religious Guide. Candidates are hand picked by the regime. Even then, the media are not open to all candidates on equal footing. From the regime's point of view elections serve a two-fold purpose – 1) To legitimize the Supreme Leader and the Islamic Republic System and 2) To showcase a make-believe "democracy" for the outside world.

To date the mullah regime has killed more than 120,000 of its opponents and has jailed over four million for some period of time – without any due process. Torture and mistreatment is prevalent in all prisons. A system of Apartheid has been instituted against Iranian women as well as religious minorities. Each year over 50,000 women commit suicide. Iran's population of 70 million is nearly double what it was in 1979. The Iranian economy has been constantly on the decline. Today around 50% of the population lives below the poverty line. Unemployment is over 25%. Despair and discontent is so widespread that there are over 5,000,000 drug addicts and the regime has been successful systematically providing mind altering drugs to distract young people from the harsh realities of life under the mullahs. Annual inflation is estimated at over 25%. Per capita income is at \$2400, the same as it was twenty-eight years ago, when the price of oil was less than \$20 per barrel and the cost of living was less than 1/80th of what it is today. The living standard and disparity of income between the rich – which is made-up of mostly the ruling mullahs, their relatives and associates – and the poor, in whose name the revolution occurred, has skyrocketed since 1979.

The Tehran clerics have managed to cling to power by force, torture-chambers, lies, religious fanaticism, intimidation, war, deception, manipulation and favoritism. Today their power is shaky because they have a 28-year track-record of corrupt totalitarian rule and the overwhelming majority of the Iranian people know them for who they truly are and what they stand for. More than 70% of Iran's population is currently under the age of 30. These young people desperately aspire for freedom, jobs, human rights, better education, economic opportunities, modernity and a better life - all of which the mullahs are incapable of delivering.

Dallas Committee on Foreign Relations

The Iranian people clearly recognize that the Islamic Republic as a system – irrespective of whether the leadership is labeled in the west as “moderates” or “hardliners” – has lost all credibility at home and retains power only through the sheer force of terror. While the youth of Iran are demanding “Freedom Now!” the new President of Iran, Mahmoud Ahmadinejad is shouting “Freedom? Never!” Thus, there is a big crisis of legitimacy in the country and Iranians today entertain no hope for reform from within the existing repressive system and are rather looking beyond it and striving for a regime change. The Institute for Democracy’s recent polls, sampling in every Tehran neighborhood, suggest that 80% of Tehran’s over 14 million residents have lost faith in the Islamic Republic. That would in fact hold true for the entire country.

To be clear, our people’s struggle today is not against Islam. It is against a totalitarian regime which is using religion as a political tool. It is against a certain reading of Islam which is not tolerant, which is not loving, forgiving and merciful but is rather spiteful and blind against modernity and equality. This is the Islam that believes in the division of world into two realms. The realm of peace (DAR-AL-SOLH), consisting of all Muslim countries and the realm of war (DAR-AL-HARB) which describes the state of relations between the Muslim and the non-Muslim world. Militant Islamic fundamentalism, which has resorted to international terrorism for the attainment of its goals, has in fact made Islam the first victim of its crimes. This militant religious fundamentalism is the major reason for the prevailing backwardness, discrimination and mass poverty in Iran. The good news is that Islam’s John Calvins and Martin Luthers are on the rise in Iran and in other Muslim countries. Their voices are being heard. We need to get to know and support them. As Mona Eltahawy, an Egyptian writer living in the United States writes: “religious freedom in America had influenced the Catholic Church – American Jewish friends have told me how their faith has evolved in America and given birth to Reconstructionist movements.” Today nearly 40 million Muslims live in western democracies and around one hundred million in democratic India. Muslims in these countries, particularly in the United States, have the opportunity to lead the way.

Since coming to power in the name of Islam in 1979, the clerical regime has grossly violated the basic rights and freedoms of the Iranian people and has repeatedly been recognized in this regard by the United Nations as well as non-governmental international human rights organizations. Time and again it has been caught for acts of terrorism abroad and for trying to export its revolution to other countries. The clerical regime uses terror as an instrument of both domestic as well as its foreign policies. Iran under the mullahs has in fact been subverted into the epicenter of international terrorist support. In most cases the regime has engaged in deniable terrorist acts, which they have mastered largely by their skills in using proxies – primarily nationals of other countries. Their most direct means of involvement in this regard is providing sophisticated training, including ideological, operational, logistical and financial support as well as providing safe haven and safe passage

Dallas Committee on Foreign Relations

in and out of Iran. The Tehran rulers support terrorist activities in numerous ways, including the teaching of radical militant ideology and inspirational encouragement and propaganda that incite martyrdom and violence.

From inception, the regime has declared that its sacred duty is to create chaos and bloodshed in the quote "infidel world". It is the primary instigator of Anti-American and Anti-Israeli hatred throughout the world. In Iraq and Afghanistan, right from the start and contrary to their declarations, the Iranian regime has pursued its terrorist policies and has stood against the United States and coalition forces fearing that the success of a representative model in those countries would ultimately undermine its theocracy.

Shortly after he became President, in late 2005, Mahmoud Ahmadinejad in a speech said: "Is there art that is more beautiful, more divine and more eternal than the art of martyrdom? A nation with martyrdom knows no captivity. Those who wish to undermine this principle undermine the foundations of our independence and national security. They undermine the foundation of our eternity." In 2001 Akbar Hashemi Rafsanjani, the former so called "moderate" President of Iran, who presently heads the influential Expediency Council declared "If one day, the world of Islam comes to possess the weapons currently in Israel's possession – on that day this method of global arrogance would come to an end. This is because the use of a nuclear bomb in Israel will leave nothing on the ground there whereas its use against us will only damage a small part of the world of Islam." In fact, the decision to acquire a nuclear "surge capacity" was taken 17 years ago, during Rafsanjani's presidency, but it was accelerated in 2003 after the demise of Saddam's regime during Mohammad Khatami's presidency.

Iran's national security requirements, as defined by the mullah regime, in fact begin with ensuring regime continuity and survivability at any cost - including the aggressive pursuit of nuclear weapons. Today, the mullah regime is rapidly developing nuclear weapons in the hope of ultimately insuring the regime's survival. Just the thought of a bunch of apocalyptic madmen like the ruling clique in Iran getting the chance to put their fingers on the nuclear button should terribly frighten all civilized people. The top leadership of the Islamic Republic ardently believes that once the Bush Administration's term is over, their successors will revert back to the traditional U.S. policy of coping, appeasing and "waving a big stick without using it". Hence, the mullah regime believes that all they need to do in the meantime is to play along with the Europeans and keep them happy with the prospect of continued negotiations and keep the Russians and Chinese involved with the promises of lucrative deals.

The terrorist regime in Iran has gotten bold and prevailed throughout these years due to divisions and the ineffective and inconsistent policies of the western democracies as well as the United Nations, who have put more stock in the mullah regime's words and deceitful promises than in its deeds. By so doing, in general, the western democracies have pursued a

Dallas Committee on Foreign Relations

short sighted policy of near term economic gain at the expense of long-term human, economic and political disaster. Today Ladies and Gentlemen, the question is, can the world afford for such a rogue regime to obtain nuclear capabilities and the means of its delivery?

Despite the regime's notorious and devious track-record, for years wishful thinkers in the West have claimed that there are "moderates" within the mullah leadership, and that Iran is experiencing a gradual process of internal change that will eventually produce a government more responsive toward the wishes of its people and more responsible in its international relations. As a result, throughout the past twenty-eight years, we have witnessed a range of ineffective and failed policies pursued by western democracies including the United States – the broad menu of which has included containment, dual containment, differentiated containment, critical dialogue, authoritative dialogue, appeasement and engagement with the ruling mullahs. Ironically, some western policy-makers are still advocating appeasement and want to give the ruling mullahs the benefit of the doubt. It is precisely this lack of consistency and fortitude that has unfortunately played right into the hands of the ruling clique in Iran and strengthened their strategy. This has repeatedly been proven throughout the years when the mullahs have become emboldened by half-hearted attempts by the international community to confront them on their crimes, some of which include the 1979 US Embassy hostage taking, the US Marines and French military barracks and the US and French Embassy bombings in Beirut, the taking of American and European hostages in Lebanon and the Al-Khobar Tower bombings in Saudi Arabia.

Based on their true nature, the ruling mullahs today will undoubtedly continue to do everything in their power to prevent Iraq from becoming stable and successful, or for that matter Afghanistan and Lebanon. They will also continue to obstruct the realization of an Arab-Israeli Peace Accord. In these regards, the mullah regime can afford to be patient, and continue exactly what it has been doing – instigate violence, create instability and exploit the weaknesses of others, including the United States – particularly during US election cycles. Given the ruling mullahs' deceitful nature and track record (practice of *Taghiyeh*) any agreement ever reached concerning the nuclear issue or stability in Iraq, Afghanistan and Lebanon would not be worth the paper it is printed on. So for those who believe that the international community should continue to just cope with the mullah regime – I say your shortsighted policy today will prove to bring disaster tomorrow. I would also add that at this juncture in history, the civilized world no longer has the luxury of time to continue to test a failed policy of appeasement, thereby delaying a systematic and effective policy on Iran which needs to go beyond just rhetoric.

Today, there is no better option vis-à-vis the global danger that the regime in Iran poses for international peace and security but to come to the support of those Iranians struggling for a free and democratic Iran. The interests of the western democracies demand that the European Union and the United States speak with one voice on the issue of Iran. Presently nuclear deliberations with the mullah regime are taking place with a demographic

Dallas Committee on Foreign Relations

time-bomb ticking in the background. Over 55% of the Iranian population is under the age of 20. The mullah regime knows that the principle threat to its survivability comes from increasing popular discontent especially by the youth of Iran at home. They are well aware that under the prevailing socio-economic and political conditions, Iran's expanding young population is becoming ever more restless by the day.

Despite the limited western media reports, there is a vibrant and expanding – although at times underground – homegrown freedom and human rights movement in Iran which needs outside recognition, support and encouragement. On a daily basis, the Iranian people are courageously defying the brutality of the ruling mullahs by expressing their legitimate demands through a campaign of civil disobedience and political defiance. A well-planned and unified policy of western support, led by the United States, for this non-violent home-grown freedom movement can significantly expedite its ultimate success. Such a policy should include providing the necessary material, logistical and financial support to further empower the Iranian people. In this process, it is critical to always remember that no matter how much the Iranian people may oppose the repressive and corrupt mullah regime, the one thing that would unify them behind the regime would be foreign military aggression and/or the support for secessionist movements in Iran. These two options would indeed be unwise and unfortunate, and would likely only serve to prolong the survival of the regime and thereby extend the sufferings of the Iranian people and continue the dangers the regime poses to the civilized world.

In conclusion, Ladies and Gentlemen, in order for the world community to avoid being confronted with only two bad alternatives: a nuclear Islamic Republic of Iran or the military option, it is high time for the United States to take the lead in formulating a real sustained policy of all out support for the homegrown freedom movement in Iran. Such a policy should proactively and resolutely support the Iranian people in their quest for freedom and representative government. It should go way beyond just rhetoric. It must not become a partisan matter in U.S. politics. To be successful, this policy should be formulated as quickly as possible for the civilized world no longer has the luxury of time to effectively deal with the mullah regime in Iran.

The victory of the advocates of freedom in Iran would significantly contribute to the success of the war on terrorism, to the Palestinian-Israeli peace process and stability in the Persian Gulf region, as well as the ultimate defeat of militant Islamic fundamentalism.

Thank you.

ایران و ایرانیان شایستگی آزاد بودن دارند

دکتر منوچهر گنجی
شورای روابط خارجی آمریکا

25 اکتبر 2006 میلادی ، دالاس

بیش از ده سال پیش در يك کنفرانس متوازن در باره ایران که در دالاس توسط پترو هانت گروپ و موسسه بررسی های انسان و زمین در دانشگاه متودیسیت جنوبی ترتیب داده شده بود، ضمن يك سخنرانی تحت عنوان آینده ایران و اثرات آن بر آمریکا و غرب، تشریح کردم برای آینده ایران دو سناریو وجود دارد.

متأسفانه در دهسال پس از آن با توجه به طبیعت ریاکارانه ملایان حاکم، یا بر اثر عدم وجود يك سیاست موثر و متمرکز و هماهنگ در دو مورد از سوي ایالات متحده و دیگر دموکراسی های غربی سناریویی ناموزون به اجرا گذارده شد.

همانگونه که ما همه روزه شاهد پشتیبانی روز افزون رژیم ملایان از عملیات خرابکاری و بمبگذاری در عراق و اعمال خشونت در افغانستان هستیم، امروزه رژیم خشونت گرا و بنیاد گرای اسلامی بزرگترین خطر برای صلح و امنیت جهانی محسوب میشود .

جمهوری اسلامی ایران خاستگاه و تکیه گاه ایدئولوژی بنیادگرایی اسلامی افراطی است. از زمان استقرار آن در سال 1979 زمین پر باری برای رشد و پرورش اسلام متعصب و خشونت گرا بوده است. ایران تحت سلطه ملایان عملاً همه اصول متمدن بین المللی را زیر پا گذارده و عامل تروریسم و جنایت در جهان است.

طنز آمیز است که این وقایع در کشوری روی میدهد که دارای سنت های انسانی و بشردوستانه عمیق و قومی می باشد. در واقع همانگونه که من در سه کتاب آخرم " چالش انقلاب اسلامی " ، " آتش نهفته " و " ایرانی بودن " تشریح کرده ام جمهوری اسلامی يك لحظه گذرا در تاریخ چند هزار ساله فرهنگ و تمدن بشر دوستانه ایران زمین میباشد که فلاسفه و شعرای بزرگی همچون مولانا، سعدی، حافظ، خیام و ابوعلی سینا را در دامان خود پرورش داده است.

من شکی ندارم که هموطنان من که همه روزه زندگی خود را به مخاطره میاندازند و رژیم فاسد را به چالش میطلبند ، فردا به عصر نوین و روشنی وارد خواهند شد که ضمن حفظ میراث درخشان فرهنگی، قدمهای بزرگی برای رسیدن به جهان نوین خواهند داشت.

امروزه به هر تقدیر ایرانیان تحت سلطه يك دیکتاتوری فاشیستی خالص و ساده زندگی میکنند. همه سه قوه در اختیار رهبر مذهبی رژیم است که این مقام را برای همه عمر در اختیار گرفته است و تنها صلاحیت و مشروعیت او برای حکومت بر پایه ریاکاری پوچ قرار دارد که خداوند او را برای احراز این مقام برگزیده است. آزادی بیان و آزادی اجتماعات و احزاب و حق سازماندهی و تشکیلات مدنی، وجود خارجی ندارد. مطبوعات آزاد، اجتماعات باز و آزاد شهروندان و احزاب وجود ندارد. رادیو و تلویزیون در اختیار رهبر و در کنترل وی قرار دارد. انتخابات چیزی جز يك نمایش مسخره نیست که توسط رهبر، خط مشی آن تعیین و کنترل میشود و کاندیدها از سوي وی تعیین میگردند و دست چین می شوند. حتی همین کاندیدها نیز بطور مساوی دسترسی به وسائل ارتباط جمعی ندارند. از دیدگاه رژیم انتخابات دو غرض آنها را تامین میکند. يك ، تامین مشروعیت رژیم و رهبر آن و دو ، به نمایش درآوردن به اصطلاح " دموکراسی " برای خارجیان.

تا این تاریخ رژیم ملایان بیش از 120 هزار نفر از مخالفان خود را به قتل رسانده و بیش از چهار میلیون نفر از مردم ایران را برای مدتی به دلایل سیاسی به زندان انداخته است بدون اینکه محاکمه ای عادلانه در مورد آنها انجام گیرد.

زجر و شکنجه در زندانهای ایران نهادینه شده است . سیستم آپارتاید علیه زنان و اقلیت های مذهبی در این نهادینه شده است. سالانه 50 هزار نفر از زنان ایران دست به خودکشی میزنند. جمعیت ایران در مقایسه با 1979 دو برابر شده است . اقتصاد کشور به طور مستمر در حال سقوط است. امروز پنجاه درصد از مردمان ایران زیر خط فقر زندگی میکنند. نارضایتی و ناامیدی چنان در جامعه گسترش یافته است که بیش از 5 میلیون نفر از مردم مبتلا به مواد مخدرند و رژیم خودش بطور غیر مستقیم مواد مخدر را در اختیار جوانان قرار دهد تا آنان را از واقعیت فاجعه آمیز زندگیشان در رژیم اسلامی منحرف سازد. تورم به بیش از 25 درصد تخمین زده میشود، درآمد سرانه 2400 دلار است که در حد 28 سال پیش قرار دارد، که از درآمد ایران از نفت، زیر 20 دلار در بشکه و هزینه زندگی يك هشتادم امروز بود. نابرابری های سطح زندگی و درآمدها بین ثروتمندان که اکثراً ملایان حاکم و وابستگان و همدستان آنها هستند و فقرا که به نام آنان ملایان انقلاب به راه انداختند، به وضع انفجار آمیزی رسیده است.

ملایان تهران از طریق اعمال زور و خشونت، سیاهچال های شکنجه، دروغ و ریا، فئاتیسم مذهبی، تهدید، جنگ، فریب، تحریف و پارتی بازی، قدرت خود را حفظ کرده اند. امروزه این قدرت لوزان گردیده زیرا آنها سابقه 28 ساله حکومت توتالیتر و فاسد را پشت سر دارند و مردم ایران بر آنها آگاهند و آنها را میشناسند و میدانند چه ماهیتی دارند و در پی چه میباشند. امروزه 70 درصد مردم ایران زیر سن سی سال هستند، جوانان در آرزوی آزادی شغل، حقوق بشر، آموزش بهتر، فرصت های اقتصادی و زندگی نوین و بهتر هستند که ملایان قادر به تامین هیچک از آنها نیستند.

مردم ایران بخوبی آگاهند که جمهوری اسلامی بعنوان يك نظام بي اعتبار که در غرب به آنها مهر میانه رو و یا تندرو میزنند همه اعتبار خود را در داخل از دست داده است و قدرت خود را تنها از طریق خشونت و ترور حفظ کرده است. در حالیکه جوانان ایران خواستار " آزادی اکنون " هستند، رئیس جمهور جدید ایران محمود احمدی نژاد فریاد میکشد " آزادی؟ هرگز!" به این ترتیب يك بحران مشروعیت در کشور به وجود آمده است و ایرانیان دیگر هیچ امیدی به اصلاح رژیم از درون ندارند و خواستار تغییر رژیم هستند. انستیتو برای دموکراسی در نظرخواهی اخیرش از مردم تهران به این نتیجه رسیده است که هشتاد درصد از جمعیت 14 میلیونی تهران اعتماد خود را به رژیم جمهوری اسلامی از دست داده اند. این حقیقت میتواند در مورد همه ایران صادق باشد. باید روشن ساخت که پیکار امروز مردم ما علیه اسلام نوین نیست، بلکه علیه يك رژیم توتالیتر است که اسلام را ابزار قدرت سیاسی خود ساخته است. علیه قرانت خاصی از اسلام است که ضد تساهل و برابری است و جانی برای محبت و بخشایش و مهربانی نمیشناسد بلکه علیه برابری و نوآوری، کور و خبیث است. این اسلامی است که جهان را به دو بخش تقسیم میکند بخش نخست دارالاسلام که در برگزیده کشورهای اسلامی است و بخش دوم دار الحرب که باقی جهان است و روابط این دو جهان را بر پایه جنگ قرار می دهند.

اسلام بنیادگرای خشونت گرا که به تروریسم بین المللی برای حصول اهدافش متوسل شده است در واقع اسلام را اولین قربانی جنایات خود ساخته است. این اسلام بنیادگرای ارتجاعی در واقع علت اصلی عقب ماندگی و همه نوع تبعیض و فقر توده ها در ایران است. خبر خوب اینست که کالوین ها و مارتین لوترهای ایران و جهان اسلام در حال طلوع و درخشش هستند. صدای آنان در همه جا شنیده میشود و ما باید آنها را بهتر بشناسیم و مورد حمایت قرار دهیم. مولانا النحوی نویسنده مصری که در آمریکا زندگی میکند مینویسد: آزادی مذهبی در آمریکا کلیسای کاتولیک را تحت تاثیر قرار داد دوستان یهودی آمریکایی به من میگویند چگونه مذهب آنان دچار دگرگونی شد و يك جنبش نوسازی مذهبی به دنیا آمد امروز نزدیک نزدیک به چهل میلیون مسلمان در غرب زندگی میکنند و حدود صد میلیون دیگر در هند بسر میبرند. مسلمانان در این جوامع دموکراتیک از این فرصت برخوردارند که رهبری جهان اسلام را در مسیر يك اسلام امروزی به دست گیرند.

از زمانی که ملایان در ایران به نام اسلام در سال 1979 قدرت را بدست گرفتند آنها بطور مستمر و فاحش حقوق اساسی و آزادیهای مردم ایران را زیر پا گذارند و دولت آمریکا و سازمانهای غیر دولتی بین المللی حقوق بشر بطور مکرر به این وضع اعتراض کرده اند. رژیم مکرر " متوسل به اقدامات تروریستی در خارج از کشور برای صدور انقلاب خود به کشورهای اسلامی شده است. رژیم از ترور برای مقاصد داخلی و خارجی استفاده میکنند. در واقع ایران در دوران سلطه ملایان به مرکز تروریسم بین المللی تبدیل شده است. رژیم ملایان در اکثر اقدامات تروریستی در دنیا دست داشته و اغلب از دست پروردگانش برای انجام این عملیات در دیگر کشورها استفاده نموده است. دخالت مستقیم آنان در اعمال تروریستی شامل، آموزش های تروریستی و از جمله ایدئولوژیک، عملیاتی، لجستیکی و حمایت مالی میشود، همچنین وارد و خارج کردن این تروریست ها به مکان های امن در ایران میشود. حاکمان ایران از فعالیت های تروریستی به طرق گوناگونی از جمله آموزش ایدئولوژی خشونت گرانی بنیادگر و تحریک و تبلیغ برای تشویق به شهادت و اعمال خشونت حمایت میکنند.

از آغاز رژیم آخوندی اعلام کرد که وظیفه و مأموریت مقدس آن ایجاد هرج و مرج و خونریزی در دنیای بیدینان است. ملایان حاکم از عاملان اصلی رواج نفرت و گرایش های ضد آمریکایی و ضد اسرائیلی میباشند. در عراق و افغانستان، از ابتدا، بر خلاف اظهاراتشان آنان از يك سیاست تروریستی پیروی کردند و در برابر ایالات متحده و نیروهای متحد در آن کشورها قرار گرفته و از آن وحشت دارند که توفیق غرب در آن کشورها در نهایت سبب فروپاشی ایدئولوژی واپسگرای اسلامی آنها شود.

کمی پس از آنکه محمود احمدی نژاد در سال 2005 به ریاست جمهوری منصوب شد در يك سخنرانی گفت: " آیا هنری زیباتر و والاتر و ابدي تر از شهادت وجود دارد؟ بلي با اعتقاد به شهادت اسارت نمیشناسند. آنها که میخواهند این اصول را متزلزل سازند پایه های استقلال و امنیت ملی ما را دچار تزلزل میسازند آنها پایه های ابدیت ما را متزلزل میکنند". در سال 2001 میلادی اکبر هاشمی رفسنجانی رئیس جمهور پیشین باصطلاح "میانه رو" و رئیس کنونی مجمع تشخیص مصلحت نظام اعلام کرد: " اگر روزی جهان اسلام صاحب سلاحهایی شود که اکنون اسرائیل در اختیار دارد در آن روز این روش استنکار جهانی پایان میگردد. زیرا که استفاده از سلاح هسته ای علیه اسرائیل هیچ چیزی از آن روی زمین باقی نمیگذارد. در حالیکه بکارگیری سلاح هسته ای علیه ما يك قسمت کوچکی از جهان اسلام را نابود میسازد".

تصمیم به دستیابی به ظرفیت اتمی در دوره ریاست جمهوری رفسنجانی (17 سال پیش) گرفته شد، ولی در سال 2003 پس از سقوط صدام در دوران ریاست جمهوری خاتمی فعالیت های رژیم در این زمینه گسترش یافت.

اصول امنیت ملی ایران، آنگونه که ملاحظه می‌کنند در واقع با تامین دوام رژیم و بقای آن بهر قیمت آغاز می‌شود شامل پیگیری تهاجمی سلاح‌های هسته‌ای نیز هست. امروز، رژیم ملایان بر توسعه فعالیت‌های هسته‌ای پافشاری می‌کنند، به این امید که در نهایت بقای رژیم را تضمین کند. تنها فکر این که یک مشت ملای دیوانه فاجعه‌آفرین نظیر حاکمان بر ایران انگشتشان بر تکه بمب اتمی قرار داشته باشد، لرزه بر اندام آدمی می‌اندازد. سران بالای رژیم اسلامی یقین دارند که پس از پایان دوران ریاست جمهوری بوش جانشین او به سیاست سنتی آمریکا باز می‌گردد. سیاست آرام‌سازی و تکان دادن چماق بدون استفاده از آن. در این فاصله رژیم ملاحظه تصور می‌کند باید با اروپا بازی کند و آنها را با قول ادامه مذاکرات خوشحال نگه دارد و چینی‌ها و روس‌ها را با قول معاملات سود آور حفظ کند.

حاکمان رژیم تروریستی در ایران در سال‌های گذشته بر اثر اختلاف و جدایی بین سیاست‌های غیر موثر و بی‌دوام دموکراسی‌های غربی و ایالات متحده و سازمان ملل متحد که بیشتر به گفته‌های ریاکارانه رژیم ملایان بها داده و نه به اعمالشان، جسارت بیشتری پیدا نموده‌اند. به این ترتیب دموکراسی‌های غربی یک سیاست کوتاه‌بینانه منافع اقتصادی نزدیک مدت را به بهای فاجعه سیاسی، اقتصادی و انسانی در دراز مدت در پیش گرفته‌اند. امروز سوال این است که آیا جهان می‌تواند دستیابی یک چنین رژیم تبهکاری را به سلاح‌های اتمی تحمل کند؟

با وجود سابقه تبهکارانه و منحرف رژیم، سال‌هاست سیاستمداران خیال‌پرداز غربی با اوامی چون "در ایران میانه‌روها در رهبری هستند و ایران مشغول تجربه فرآیند تغییرات داخلی گام به گام است که احتمالاً منجر به ایجاد یک دولت مسئول در برابر آرزوهای مردمش و روابط بین‌المللی خواهد شد" به وقت‌گذرانی پرداختند. در نتیجه 28 سال گذشته ما شاهد یک سلسله سیاست‌های ناموفق و شکست خورده از سوی دموکراسی‌های غربی از جمله ایالات متحده هستیم که شامل محاصره، محاصره دوگانه، محاصره متفاوت، گفتگوهای انتقادی، گفتگوی تحکم‌آمیز و شبهات آرام‌سازی و ارتباط با ملایان با این وجه هنوز سیاستمدارانی وجود دارند که می‌کوشند با تبلیغات سیاست آرام‌سازی، ملایان حاکم را از منافع این سیاست ارزان بهره‌ور سازند. دقیقاً "عدم وجود دوام سیاسی و متزلزل سیاسی غرب بود که متأسفانه سبب تقویت استراتژی رژیم ملایان شد. این وضع مکرراً" مورد تأیید قرار گرفت که ظرف سال‌های گذشته هر گاه جامعه بین‌المللی بطور جدی با جنایات رژیم برخورد نکرد آنها جسورتر شدند که از آن جمله اشغال سفارت آمریکا و گروگانگیری در سال 1979، بمب‌گذاری در تاسیسات نیروی دریایی آمریکا و نیروهای نظامی فرانسه و سفارت فرانسه در بیروت، گروگانگیری اتباع آمریکایی و کشورهای اروپایی در بیروت و بمب‌گذاری در برج الخبار در عربستان سعودی. با توجه به طبیعت واقعی رژیم ملایان آنها همه توان خود را برای شکست تحقق صلح بین اعراب و اسرائیل بکار خواهند برد و از هیچ اقدامی برای جلوگیری از ایجاد ثبات و دموکراسی در عراق فروگذار نخواهند کرد، به همین ترتیب است سیاست آنها در لبنان و در افغانستان. از اینرو ملایان می‌توانند صبور باشند و به اعمال خرابکارانه خود در منطقه ادامه دهند و از ضعف دیگران از جمله آمریکا بهره‌برداري کنند. بویژه در طول دوره مبارزات انتخاباتی دو سال آینده آمریکا. نظر به ماهیت فریبکارانه ملایان حاکم و سوابق سیاهشان، هرگونه توافق با آنها از جمله در زمینه اتمی، ثبات در عراق و افغانستان و لبنان حتی ارزش کاغذی را که بر روی آن نوشته شده است ندارد. بنابراین برای آنها که بر این باورند که جامعه بین‌المللی باید با ملاحظاتی حاکم بر ایران مدارا کند من می‌گویم که سیاست کوتاه‌بینانه امروز شما فردا فاجعه‌آفرین خواهد بود. باید اضافه کنم که در این مرحله تاریخی، جهان متمدن دیگر این زمان را ندارد که سیاست شکست خورده آرام‌سازی را ادامه دهد، زیرا با این اقدام تدوین یک سیاست منظم و موثر در قبال ایران را که باید واری سخنوری باشد به تعویق می‌اندازد. امروز نظر بهتری در برابر خطر بین‌المللی که رژیم ملایان برای صلح و امنیت جهانی به وجود آورده است جز آنکه از نیروهای مبارز در راه آزادی و دموکراسی در ایران پشتیبانی جدی بعمل آوریم وجود ندارد. منافع دموکراسی‌های غربی اقتضا می‌کند که در مورد ایران اتحادیه اروپا و آمریکا با یک صدا صحبت کنند.

مذاکرات کنونی با رژیم ملایان در زمینه اتمی در حالی جریان دارد که یک بمب ساعتی جمعیتی به شمارش افتاده است. بیش از 55 درصد از جمعیت ایران زیر 20 سال قرار دارند. رژیم ملایان یقین دارد که تهدید اصلی برای بقای آن افزایش جمعیت ناراضی به ویژه جوانان ایران است. آنان به خوبی آگاهند که در شرایط کنونی اقتصادی اجتماعی و سیاسی ایران، جمعیت رو به افزایش جوان ایران روز به روز ناآرامتر می‌شود.

با وجود گزارش‌های محدود غرب، در ایران امروز یک جنبش حقوق بشر و آزادی بطور زیرزمینی در حال تلاش و گسترش می‌باشد که نیاز به شناسایی و حمایت و تشویق خارج دارد. مردم ایران شجاعانه با بیان خواسته‌های مشروع خود از طریق نافرمانی مدنی و مقاومت، وحشیگری و خشونت ملایان حاکم را به چالش می‌طلبند. یک سیاست واحد و برنامه‌ریزی شده درست غرب به رهبری ایالات متحده برای پشتیبانی از این جنبش مسالمت‌آمیز و آزادخواهانه کمکی خواهد بود به پیروزی نهایی این جنبش. یک جنبش سیاسی باید شامل کمک‌های مادی، لژیستیک و مالی برای افزایش توانایی مردم ایران باشد در این فرآیند بسیار مهم است که همیشه بخاطر داشته باشیم که هر اندازه هم که مردم ایران بر ضد رژیم فاسد و سرکوبگر ملایان باشند، چیزی که موجب اتحاد آنها در پشت رژیم خواهد شد تجاوز نظامی خارجی و پشتیبانی از حرکت‌های تجزیه‌طلبان در ایران است. این دو اقدام در واقع ناعاقلانه و تاسف‌انگیز و احتمالاً تنها در خدمت ادامه حیات رژیم و در نتیجه استمرار رنج مردم ایران و ادامه خطر رژیم برای جهان متمدن است.

Dallas Committee on Foreign Relations

در خاتمه خاتمهها و آقایان: برای آنکه جامعه جهانی از دو امکان بد: رژیم جمهوری اسلامی اتمی و یا مداخله نظامی پرهیز کند زمان آن فرا رسیده است که ایالات متحده آمریکا رهبری تدوین یک سیاست جامع برای پشتیبانی همه جانبه جنبش آزادی ایران را برعهده گیرد. یک چنین سیاستی باید بطور فعال و قاطع از خواست مردم ایران برای آزادی و یک دولت نماینده مردم حمایت کند و از حرف تنها فراتر رود و نباید به یک مسئله جزئی در سیاست آمریکا تبدیل شود. برای توفیق باید این سیاست هرچه زودتر تدوین شود زیرا جهان متمدن دیگر بیش از این نمیتواند به تحمل و وقت گذرانی ادامه دهد. پیروزی مدافعان آزادی در ایران بطور شاخصی به پیروزی در بیکاربر ضد تروریسم کمک خواهد کرد. همچنین است سهمی که این پیروزی در پیشرفت روند صلح فلسطینی - اسرائیلی و ثبات در منطقه خلیج فارس و شکست اسلام بنیادگرای خشونت طلب خواهد داشت.

از شما سپاسگذارم